

Dikdukey Sofrim - Rabinowitz

וסנ"י העתיק במקרא 733: (ואינה) מדה בכ"י ה' [שאינה] וכ"ה צא"ת וצנ"י וצמנוה"ת
וכ"ה צכ"י פ' ור' ח' ושם הוגה ואינה: גדולה (מוז) צכ"י ר' ז' [הימנה]: והדר (אחרת

Sefer Ha Ittim – Hanasi Rabenu Yehuda b. Barzilai Al Barzeloni (late 11th – early 12th)

עד שנוטה היום וזה הדבר קשה על בעלי בתים וחששו זקנים שקבלו מנטרונאי נשיא
בר חכינאי והוא שכתב לבני ספרד את התלמוד מפיו שלא מן הכתב [שלא יבא]
למריבות והשלימו ביניהן שיהיו עוסקין בתלמוד ומשלימין פרשיותיהן שנים מקרא

Letter written by one of the descendants of the Geonim

ישראל בבית (?) לילך אל ספרד כי היו בה נצוים חכמים מנלות הראשונה. וגם
בכמה עתים היו שולחים סאל אספמיא בשאלותיהם בימי חכמי הוראה אנשי משנה
והיו משיבים אותן וגם הם היו שואלים וסוף בימי אדוננו מינא ורבנא פלטוי
ראש הישיבה זיל שלחי לכתוב להם תלמוד ופת יוננו יציה וכתבי להם גם

R Aaron HaKohen Sargado – Gaon Pumbedita mid 10th century

עיקר בנויה. ועוד אחרת דהא סיתיכתין כולה דידיעא רגורסא
ספוס רכואתא הוא ולא ידעי ריכווייהו (ס) סיפרא סאי הוא י'
גרסין ליה בטעמא דתימאה שפיר איכשורי דארי. וטעמא אחרינא חריפא

Teshuvot R Natrunai Gaon (R Yehudai's disciple – circa 780) about Anan's Sefer Hamitzvot

ומלעיגין ובוזין דברי חכמים, ותלמידי ענן ירקב שמר^א אבי אביו של דניאל,
שאמר לכל התועים והזונים אחריו: עזבו דברי משנה ותלמוד ואני
אעשה לכם תלמוד משלי, ועדיין הן בטעותם ונעשו אומה לעצמן, ותקן
תלמוד של רשע ושל עול לעצמו.¹⁰ וראה מרנא ורבנא אלעזר אלוף דמן

R Sherira Gaon

מ[שה רב]ינא: ומנהגות סנהדרין מהנה יוצאין וגלוי וידוע לפני קדושינו כי מתוך
דחק וצער אנחנו איספים את האלופים ואת החכמים בכל כלא וכלא ונירסים
מסכתא דכלא ומגלים עוד מסכת אחרת וקובעים פריקים ואוחזים את הגדר שלא יפייין
זנעורים ביוי אלהינו ומביאין את התלמידים לפנינו מדי עת בעתו לראות מה שנו
ומה למדו בשבתם ואשר יוסיף נוסף בכבודו ואשר יתעצל נחרידהו אנו. וגם
האיי בחורינו שוקד ללמדם ולשום בפיהם ואשר לא ידע
לשאל ילמדיהו דרך הקושיא ויחבב את הדרך בעיניו.

למניסנהו ולמקבענהו³ בנמרא דני⁴ הישא
בהוא⁵ דרא ספיקו יצייכין למקבעניהו
בנמרא ובנרסא ואמרין להו⁶ יתהין⁷
במתיבתא וקבעין⁸ להו בנמרא ונרסין⁹
להו בנמרא¹⁰ רבנן כדאמרין¹¹ (א) עייב

Otsar Hageonim Nedarim

לב (ובספר ג) העתים כתב כי סר יהודאי גאון היה נסנע מלהתיר שבוקות, ואשר אחריו נשאו קל וחומר בעצמן, זולתי לדבר מצוה. ואמר [רב נטרונאי] כי נדרים לא נשנית בבית הסדרש לפניו יותר מסאה שנה ואין סי יודע לדקדק בה כראוי ד).

Teshuvot Rav Netrunai

(והלכתא) הכין היא – מיהא רבנן סבוראי דבתר הוראה¹⁴ תיקנו (לשמעון) למעשה] למישקל אפילו מאי דתפיסא {ו} מייית¹⁵ לה גיטא לאלתר, ¹⁵ כדי שלא תצאנה בנות ישראל לתרבות רעה.¹⁶ וכך עמא דבר ואין לזוז מינה,¹⁷

Sefer HaMiqtsot

קטו [כתוב ה] בספר הסקצעות] סנהג בשתי ישיבות של נשיא וכישיבות של ראש גולה ו) שאע"פ שאין [נובין] קנס בכבל [מי שחובל בחבירו ואינו רוצה לפייסו ולרצותו] סנדין אותו עד שיפייס בעל דינו בכרי שיפסקו עליו רבנן תנאי וסבוראי ו), אבל אי בעי טפי לא שטעין ליה. ואי קדם וחפס לא שפיקין טיניה. [והכי נטי לסאן דלא בעי למידן דינא דנרטי אי נרם ליה חוסרנא וחפס טיניה בכרי הפסדו לא שפיקין טיניה הילכך נידוי סנדין ליה עד שירציהו שלא יהא חוטא ונשכר].

Iggrot HaRambam II:5

(ה) [השאלה¹ - בהלי איסורי ביאה טו, ב, שאין לוקין על ביאת חייבי לאוין בלי קידושין לפניו, שהוא לכאורה בניגוד לגמרא כתובות לה:]

1 התשובה

זו² השאלה והקשיא נדאי ראיה היא³ לעין בה הרבה, נחכמים גדולים ככם הם שיקשה להם דבר זה. ובשעה שחברתי החבור עמדי בדבר זה כמה ימים, והנסחא הראשונה⁴ שחברתי תולה, שהקציתי מלבי ולא העתקתי⁵, כתוב בה כפי הנראה מהלכה זו אלבא דר' יצחק ולכאורה⁶

דהאי משנת אלו נערות, שכל הבעל חייבי לאוין בהתראה לוקה. ובעת שהעתקתי ודקדקתי כל שמועה ושמועה⁷ מן הספרים - לא סמכתי על קשיא זו, ואמרתי: לא נניח תלמוד ערוך⁸ ונפסק ההלכה⁹ ממשא ומתן של גמרא.....¹⁰ וראה לי שאין בדברים אלו ספק כלל.
11